

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 754

Χαλκίδα 18 Μαΐου 2012

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 68^η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρὸς

Τὸν Ἱερό Κλῆρο καί τὸν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων

Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Θλίψη καὶ ἀνησυχία μεγάλη προκαλοῦν σὲ ὅλους μας οἱ αὐτοκτονίες, πὺν διαρκῶς ἀυξάνονται καὶ φαίνεται νὰ ἔχουν σάν κύρια αἰτία τους τὴν δεινὴ οἰκονομικὴ κατάσταση, στὴν ὁποία εὐρίσκεται τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ πατρίδα μας.

Σκοπὸς τῆς παρούσης ἐπικοινωνίας, δὲν εἶναι νὰ ἐρευνηθοῦν διεξοδικὰ τὰ αἰτία, πὺν σπρώχνουν τὸν ἄνθρωπο σ' αὐτὸ τὸ διάβημα, τὸ ὁποῖο ὀνομάζουμε ἀπονεννημένο, οὔτε βέβαια ἡ ἀνάπτυξη ἐπιχειρηματολογίας, γιὰ νὰ καταδειχθῆ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίση εἶναι μᾶλλον ἡ ἀφορμὴ καὶ ἄλλη εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν πνευματικὴ μας κατάσταση.

Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ τονίσουμε τὴν ἱερότητα τῆς ζωῆς, τὴν ὁποία πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε καὶ νὰ διαφυλάξουμε.

Ἡ ζωὴ εἶναι Θεῖο δῶρο. Δὲν εἶναι δικὴ μας κατάκτηση καὶ

συνεπῶς δὲν μᾶς ἀνήκει, ὅπως πολλές φορές ἐγωϊστικὰ νομίζουμε καὶ ἀπερίσκεπτα διακηρύττουμε, προκειμένου νὰ δικαιολογήσουμε τὴν ἀπάνθρωπη καὶ τυραννικὴ συμπεριφορὰ μας ἀπέναντι καὶ στὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό. Εἶναι κρίμα, πού χάνουμε σέ τέτοιο βαθμό τὴν αὐτοεκτίμησή μας καὶ δὲν ἀγαποῦμε τὸν ἑαυτό μας. Ὁ Χριστὸς μας, ὅμως, θεώρησε δεδομένη τὴν σωστὴ πρὸς τὸν ἑαυτό μας ἀγάπη καὶ τὴν καθώρισε καὶ ὡς μέτρο τῆς πρὸς τὸν πλησίον ὀφειλομένης ἀγάπης.

Ἀκόμη, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ἔδειξε τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, μέ τὴν ἴδια τὴ σάρκωσή Του· Γιατί ἔγινε ἄνθρωπος; Γιά τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ σωτηρία του. Γί'αυτὸν -τὸν ἄνθρωπο- ἔδωσε τὸ αἷμα Του τὸ τίμιο καὶ τὴ ζωὴ Του, προκειμένου νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ στὸ ἀρχαῖο κάλλος, ἀναγεννῶντάς τον καὶ χαρίζοντάς του τὴν αἰώνια Βασιλεία Του.

Τὴν ἀξία δὲ τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἰδιαίτερος ἐτόνισε καὶ τὴν ἀνέδειξε, συγκρίνοντάς την μὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμο.

«Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος», ἐρωτᾷ, «ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. 16, 26).

Ἡ ψυχὴ, ἄρα, ἐνός ἀνθρώπου, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Δημιουργοῦ μας, ἀξίζει περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἀξίζει ὁ κόσμος ὅλος! Αὐτὸς ὁ παντοδύναμος καὶ φιλεύσπλαγχνος Κύριος μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας μέχρι τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων καὶ ὅτι θὰ φροντίσῃ νὰ μὴ μᾶς λείψῃ τίποτε, ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ διαβίωσή μας, ἀρκεῖ νὰ Τὸν πιστεύουμε καὶ νὰ εἴμεθα μαζί Του.

Τὴν ὑπόσχεση αὐτὴ φαίνεται μᾶλλον νὰ τὴ λησμονῆ, ὅποιος βυθίζεται στὴν ἀπογοήτευσή του καὶ στὴν κατάθλιψή του, ἀδυνατῶντας νὰ βαστάσῃ ἄλλοτε τὸ βάρος τὸ συνειδησιακὸ καὶ ἄλλοτε τὸ σταυρὸ τῶν καθημερινῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν θλίψεων. Δὲν κατακρίνουμε οὐδένα ἄνθρωπο, πού ὀλιγοπιστεῖ καὶ λυγίζει. Ὅλοι μας ἔχουμε τέτοιες στιγμὲς ἀδυναμίας καὶ αἰσθανόμαστε ὅτι βυθίζομαστε στὸ πέλαγος τῆς ἀπογνώσεως.

Μὴ λησμονοῦμε ὅμως ὅτι, γιὰ τὴν πρώτη περίπτωσι, πού τὸ βάρος τῶν ἐνοχῶν εἶναι δυσβάστακτο, δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία, ἢ ὅποια νὰ εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀκατανίκητη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού δέχεται τοὺς μετανοοῦντες καὶ τοὺς κάνει φίλους Του, καὶ γιὰ τὴ δεύτερη περίπτωσι, πού εἶναι ἀφόρητη ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὶς ἀσφυκτικὲς πιέσεις ἢ καθημερινή μας ζωὴ, δὲν ἀξίζουν τίποτε τὰ παθήματα τοῦ παρόντος βίου, μπροστὰ στὴν αἰώνια καὶ ἄφθαρτη δόξα, τὴν ὅποια πάλι γιὰ μᾶς ἐτοίμασε ὁ Θεός.

Αὐτὸς, ἐξάλλου, εἶναι καὶ τὸ καταφύγιό μας, καὶ ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεώς μας, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀνιαρῶν καὶ δυσκόλων

καταστάσεων τῆς ζωῆς μας. Ἐνῶ χωρὶς Ἐκεῖνον τίποτε δὲν μπορούμε νὰ πραγματοποιήσουμε, μαζί Του μπορούμε τὰ πάντα! Ὁ Ἴδιος μᾶς διαβεβαίωσε γι' αὐτό καὶ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι εἶναι πιστὸς στὶς ὑποσχέσεις καὶ ἀδιάψευστος στὶς ἐπαγγελίες Του. Σ' Αὐτόν, λοιπόν, νὰ ἐλπίζουμε καὶ δὲν θὰ ντροπιαστοῦμε.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία θεωρεῖ τὴν αὐτοκτονία, ὡς βλασφημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀμετάκλητα καταστροφικὴ, ἐπειδὴ ὁ αὐτοκτονῶν δὲν εἶναι, ὅπως φαίνεται, γενναῖος, ἀλλ' ἀπελπισμένος φυγᾶς, δίχως, δυστυχῶς, περιθώρια μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς. Καὶ ἡ καταδίκη σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση εἶναι αἰώνια! Γιατί νὰ ἀδικήσουμε καὶ νὰ καταδικάσουμε τόσο σκληρά, λοιπόν, τὸν ἑαυτὸ μας; Γιατί νὰ χάσουμε τὴν ψυχὴ μας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς ἀπέθανε;

Ἀγαπητά μου παιδιά!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ οικονομικὴ κατάσταση πολλῶν ἀπὸ μᾶς εἶναι δύσκολη καὶ ἄλλων συνανθρώπων μας εἶναι ἄθλια. Ἄς ἐπαναποθετηθοῦμε. Καλύτερα, ἄς μετανοήσουμε. Ἡ ζωὴ μας δὲν ἀποκτᾶ νόημα ἀπ' αὐτὰ πού ἔχουμε, ἀλλ' ἀπ' αὐτὸ πού εἴμαστε. Ὅφειλουμε, ἀκόμη, νὰ δείξουμε ἀλληλεγγύη. Νὰ ἐπισημάνουμε ὅσους ἔφθασαν ἢ κινδυνεύουν νὰ φθάσουν στὴν ἀπελπισία καὶ νὰ τοὺς στηρίξουμε ἠθικὰ. Ἐπίσης, εἶναι ἀνάγκη ὅλοι μας νὰ περιορίσουμε, ὅσο μπορούμε, «τὰ ἀτομικὰ μας ἔξοδα» καὶ νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἔχοντες μεγαλύτερη ἀνάγκη.

Ἄν δὲν τὸ κάνουμε αὐτὸ, ἐνῶ μπορούμε, τότε ἔχουμε κί' ἐμεῖς μερίδιο εὐθύνης, γι' αὐτὲς τὶς ἀπελπισμένες πράξεις τῶν συνανθρώπων μας.

Πρέπει ὅμως νὰ διερωτηθῆ καὶ ὁ σκεπτόμενος τὴν αὐτοκτονία. Εἶναι λύση αὐτὴ πού τοῦ προτείνει ὁ διάβολος; Θὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα βάσανα, ὅμως θὰ αὐτοκαταδικασθῆ στὴν αἰώνια κόλαση! Περιμένει, μήπως, νὰ δώσει μήνυμα μ' αὐτὴ του τὴν ἐπιλογή; Σὲ ποιούς; Ἡ εἶδηση μιᾶς αὐτοκτονίας ἔγινε πλέον συνήθεια. Ὅλοι πρὸς στιγμὴν στενοχωρούμεθα, ἀλλὰ καὶ ὅλοι σχεδὸν ἀμέσως τὸ λησμονοῦμε, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ ζωὴ συνεχίζεται!

Πρὸς τούτους, χρειάζεται νὰ ξανασκεφθοῦμε ὅλοι μας τὴ ζωὴ μας, τὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τὶς ἐπιλογές μας.

Εἶναι λάθος τραγικὸ νὰ ἐρευνοῦμε ἀπόλυτα τὶς ἐλπίδες μας στοὺς ἀνθρώπους ἢ στὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτὸ καὶ νὰ στηρίζουμε στὰ ὑλικά ἀγαθὰ τὴν ἀσφάλεια μας καὶ τὴν χαρὰ μας.

Ὅταν τὰ στηρίγματα μας αὐτὰ ἀποδειχθοῦν σαθρὰ καὶ καταπέσουν, τότε βιώνουμε τὸν μηδενισμό. Κλονιζόμαστε! Εἶναι κρίσιμη ἡ ὥρα αὐτὴ τῆς καταρρεύσεως τῶν εἰδώλων, γιατί ἡ στρέφεται ὁ

ἄνθρωπος πρὸς τὸ Θεό, ὅποτε ἡ ἀπελπισία του λειτουργεῖ ὡς προνόμιο καὶ σώζεται ἢ ἀπογοητεύεται πλήρως καὶ μπορεῖ νὰ ὀδηγηθῆ στὴν κατάθλιψη καὶ στὴν αὐτοκτονία.

Εὐλογημένοι μου Χριστιανοί,

Ἀγωνιῶ, γιατί, διαπιστώνω ὅτι, ἀρκετά περιστατικά αὐτοκτονιῶν ἔχουμε καὶ στὸν τόπο μας, πού ἀνήκει στὸ χῶρο τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης μου. Προσεύχομαι καὶ παρακαλῶ νὰ προσεύχεσθε ὅλοι, νὰ μᾶς φωτίζη ὁ Θεός νὰ μὴν κάνουμε τέτοιες σκέψεις καὶ νὰ μὴ φθάνουμε ποτέ σέ τέτοιες ἀποφάσεις. Εἴμαστε ἀπορούμενοι. Πρὸς Θεοῦ, μὴ γίνουμε ἐξαπορούμενοι, νὰ μὴν ἀποστερηθοῦμε, δηλαδή, ὡς ἀπελπισμένοι, ποτέ μέσον καὶ πόρο σωτηρίας!

Συνιστῶ πίστη καὶ ἐλπίδα στὸ Θεό, συμμετοχὴ στὴν ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ, ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες καὶ προσφυγὴ στοὺς πνευματικὸς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως τὶς δύσκολες ὥρες.

Σκέπτομαι μάλιστα καὶ ἤδη ἔχω ἀρχίσει, μὲ τὴν βοήθεια τῶν καλῶν μου συνεργατῶν, τὴν ἀπαιτούμενη ἔρευνα καὶ συνεργασία καὶ μὲ ἄλλους ἀρμοδίους παράγοντες, καὶ γιὰ τὴ δημιουργία Εἰδικοῦ Σταθμοῦ, πού θὰ βοηθᾶει ὅσους δυσκολεύονται καὶ, πιεζόμενοι ψυχολογικά, ὑφίστανται αὐτὸ τὸν πειρασμὸ τῆς αὐτοκτονίας. Γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν, ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς ἐνημερώσω προσεχῶς μὲ νεώτερη Ἐγκύκλιό μου.

Εὐχομαι νὰ μὴν ἔχουμε στὴν Πατρίδα μας καὶ στὸν τόπο μας ἄλλο περιστατικὸ αὐτοχειρίας καὶ διατελῶ

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἡ παροῦσα νὰ ἀναγνωσθῆ, ἀργὰ καὶ καθαρὰ, τὴν 10^{ην} Ἰουνίου 2012, Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.